

**Skarga wniesiona w dniu 14 października 2011 r. —
Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko
Komisji**

(Sprawa T-545/11)

(2011/C 355/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 10 sierpnia 2011 r. narusza Konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz o dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, rozporządzenie (WE) 1049/2001⁽¹⁾ oraz rozporządzenie nr 1367/2006⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2011 r. oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argument

Strona skarżąca opiera uzasadnienie swej skargi na trzech zarzutach.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie nadaje państwom członkowskim prawa weta, a w konsekwencji strona pozwana nie może opierać się na opinii tego państwa członkowskiego, co do tego czy wyjątek ustanowiony na mocy art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia znajduje czy nie znajduje zastosowania do żądania udzielenie informacji złożonego przez stronę skarżącą.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że wyjątek od obowiązku ujawnienia dokumentów przewidziany w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ nadrzędny interes publiczny przemawia za ujawnieniem żądanych informacji, gdyż spełnione zostały w niniejszej sprawie przesłanki określone w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz art. 4 Konwencji z Aarhus, ponieważ:

- strona pozwana nie dokonała oceny rzeczywistego ryzyka zaskarżenia interesom handlowym, na które się powołuje, w związku z ujawnieniem żądanych informacji; oraz
- strona pozwana nie zachowała równowagi pomiędzy mającymi znaczenie w niniejszej sprawie interesami handlowymi oraz interesem społecznym polegającym na ujawnieniu informacji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 4 ust. 4 akapit drugi Konwencji z Aarhus;

Strona skarżąca twierdzi ponadto, że w przypadku gdy Konwencja z Aarhus nie znajduje bezpośredniego zastosowania, stosować należy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sposób możliwie najbliższy brzmieniu tej konwencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13)

**Skarga wniesiona w dniu 11 października 2011 r. —
Technion — Israel Institute of Technology i Technion
Research & Development przeciwko Komisji**

(Sprawa T-546/11)

(2011/C 355/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Izrael) i Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- stwierdzenie dopuszczalności skargi oraz,
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie zasadności skargi jak też stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Społeczeństwo Informacyjne i Media Komisji Europejskiej z dnia 2 sierpnia 2011 r.,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych, dzieli się na dwie części, dotyczące:
 - po pierwsze, braku uzasadnienia i niedostatecznego charakteru tego uzasadnienia, w zakresie w jakim Komisja w odniesieniu do dwóch z czterech istotnych w tej sprawie umów nie przedstawiła uzasadnienia ani środków dowodowych będących w zaskarżonej decyzji podstawą dokonania korekty kosztów kwalifikujących się do zwrotu;